

Dimecres V de Pasqua

Text de l'Evangelí (Jn 15,1-8): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo sóc el cep veritable i el meu Pare és el vinyater. Les sarments que no donen fruit, el Pare les talla, però les que donen fruit, les neteja perquè encara en donin més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi, i jo estaré en vosaltres. Així com les sarments, si no estan en el cep, no poden donar fruit, tampoc vosaltres no en podeu donar si no esteu en mi. Jo sóc el cep i vosaltres les sarments. Aquell qui està en mi i jo en ell, dóna molt de fruit, perquè sense mi no podeu fer res. Si algú se separa de mi, és llençat fora i s'asseca com les sarments. Les sarments, un cop seques, les recullen i les tiren al foc, i cremen. Si esteu en mi i les meves paraules resten en vosaltres, podreu demanar tot el que voldreu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus».

«Estigueu en mi, i jo estaré en vosaltres»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui contemplem novament Jesús envoltat dels Apòstols, en un clima d'especial intimitat. Ell els confia el que podríem considerar com les darreres recomanacions: allò que es diu en el darrer moment, just en l'acomiadament, i que té una força especial, com si d'un darrer testament es tractés.

Ens els imaginem en el cenacle. Allí, Jesús els ha rentat els peus, els ha tornat a anunciar que ha de marxar, els ha tramés el manament de l'amor fratern i els ha consolat amb el do de l'Eucaristia i la promesa de l'Esperit Sant (cf. Jn 14). Endinsats ja en el capítol quinzè d'aquest Evangelí, trobem ara l'exhortació a la unitat en la caritat.

El Senyor no amaga als deixebles els perills i dificultats que hauran d'afrontar en el

futur: «Si m'han perseguit a mi, també us perseguiran a vosaltres» (Jn 15,20). Però ells no s'han d'acovardir ni aclaparar davant l'odi del món: Jesús renova la promesa de l'enviament del Protector, els garanteix l'assistència en tot allò que ells li demanin i, en fi, el Senyor prega al Pare per ells —per tots nosaltres— durant la seva oració sacerdotal (cf. Jn 17).

El nostre perill no ve de fora: la pitjor amenaça pot sorgir de nosaltres mateixos en faltar a l'amor fratern entre els membres del Cos Místic de Crist i en faltar a la unitat amb el Cap d'aquest Cos. La recomanació és clara: «Jo sóc el cep i vosaltres les sarments. Aquell qui està en mi i jo en ell, dóna molt de fruit, perquè sense mi no podeu fer res» (Jn 15,5).

Les primeres generacions de cristians conservaren una consciència molt viva de la necessitat de romandre units per la caritat. Heus aquí el testimoni d'un Pare de l'Església, sant Ignasi d'Antioquia: «Correu tots alhora com a un sol temple de Déu, com a un sol altar, a un sol Jesucrist que procedeix d'un sol Pare». Heus aquí també la indicació de Santa Maria, Mare dels cristians: «Feu tot allò que Ell us digui» (Jn 2,5).